

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

4. De Probationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

onem animo
rco appellari
s sibi effec-
n esse audie-
litis concre-
a iudicioru-
onis publico
ocedendum,
aut si pubb-
et non denn-
cer tali, qu-
rat, pleben-
itria est in
n & Iudici-
aritatis de-
ed finis iudi-
munitarie
non debet in-
ali debet, &
ere, adpu-
ac conuicio-
ne impedit
quisque obli-
ciolo in fusa-
ordinariam
um pertinet,
lanibus seu
Nisi bonac-
publi-

publicum postuleret, ut à iudicario processu & con-
demnatione abstineatur, puta quia Reus Reipubl.
valde utilis est, vel si ex accusatione, aut condanna-
tione grauis tumultus populi timeatur.

C A P. IV.

De Probationibus.

POST litis contestationem & iuramentum Calu-
mniæ, si id exactum fuerit, ad probationes deue-
nitur, quæ in causa ciuili variæ sunt; videlicet per Te-
stes, per Instrumenta aut libros antiquos, per fa-
mam, indicia.

Instrumentorum duplex genus est: Publicum (à 2
Notario confectum item protocollum Notarij, si
non agatur de rebus magni momenti, & libri cen-
suales) aliud instrumentum priuatur, quod à priua-
ton nulla publica authoritate confectum est, cuius ea
conditio est, ut si sola sit, ac Testium subscriptio
non munita contra auctorem suum probet, æquum
tamen est, ut rationibus mercatorum saltem in mi-
noribus debitum fides habenda sit: Quia alioquin of-
ficium ipsis à publico Magistratu creditum, tacito
mando, ut eo dicam rationum confiant, eis da-
mnosum foret.

Duo testes ad plenam probationem ordinariè re-
quitantur & sufficiunt, iuxta Christi Matth. 18. In ore
duorum vel trium testium stet omne verbum. Ratio: quia
plerunque periculum subest, ne unus homo peruer-
ti posse, sed non tam facile duo pervertuntur, saltem
ut per omnia conformiter loquantur: Dan. 3.

N.B. Laicorum testimonium contra Clericum in
Tt 3 crimi-

criminalibus plerunque non admittitur, ut sufficiat ad probationem plenam. Quia laici solent esse infici clerici; Præterque si crimen exceptum sit.

4. Testes debent esse omni exceptione maiores, multi enim iure repelluntur. Primò, Inimicus in criminibus exceptis repellitur, dummodo iniuria grauis sit secundum iudicis arbitrium. Secundò, pelluntur consanguinei eius vel affines, pro quoniam testimonium est dandum: Tertiò domestici eius V.C. uxor, filii, famili: Tamen in subsidium, si alii testes haberi non possunt, admittuntur. V.C. in adulterio. Quarto repelluntur infames infamia iuris & falsi: si aliter veritas cognosci non possit, vel quia crimen suapte naturæ occultum sed nullam si dem mereatur sine tormentis. In causa tamen ciuili non ardua infamia faciliter laborans admittitur. Quintò persona viles & inops si de ea suspicio sit, quod corrumpti potuerint securus si honesta & bona fama. Sextò, Pagani, Iudei, Apostatae. Septimò socij criminis, nisi in criminibus exceptis. Octauò, Mulier in causa criminali. Non minor XX annis repellitur à testimonio in criminalibus, in ciuibus autem admittitur, si puber sit, et iam in crimen excepto. Decimò, In causa propria nemo admittitur testis. Prælati tamen & Clerici possunt esse testes in Ecclesia sua, quia non conseruent mentiri proprio commodo.

N.B. Interdum testes minus idonei in causis ciuibus possunt admitti, si Reus non excipiat contra illos.

5. Testes in iudicio debent esse iurati & de eodem facto singulari contestari, alioquin ijs non creditur in præiudicium alterius.

6. In quibusdam casibus non iudicialibus, nec alio-

præ-

p̄aejudicantibus sufficit testimonium vnius. V. C.
An infans baptizatus sit; Ecclesia consecrata.

Vnus testis omni exceptione maior, ordinariè in 7
iudiciali foro efficit probationem semiplenam, quæ
tamen etiam in criminalibus sufficit ad torturam;
Testis autem minus idoneus in criminibus exceptis
non facit semiplenam probationem, sed solum iudi-
cium, quod iunctum cum alijs indicis sufficere pos-
sit ad torturam.

Testis à compotente iudice interrogatus legiti- 8
me, veritatem fateri obligatus est; Nam iusto Supe-
rioris p̄cepto parendum est. Quod si testis mali-
tiose veritatem celare n̄ititur, etiam potest inter-
dom torqueri, quod si per errorem aut obliuionem
falsum testimonium tulit, debet reuocare.

(Vbi tamen casus sunt, in quibus aliquis interro- 9
gatus de crimine testificari non tenetur: Primò si
nō sit ex confessione Sacramentali. Secundò si cri-
men planè occultum, & nulla indicia adsint, nisi sit
perniciosum. Terziò si quis sub sigillo secreti acce-
pit, ut consilium adhiberet, misero delinquenti, pu-
ta medicus, obstetrix, aduocatus, vir doctus,
nisi præcessit criminis infamia & iudex sciens secre-
tum commissum esse medico &c. tunc veritas aperi-
tienda est, quia pactio priuata secreti seruandi, quam
vis iuramento firmata sit; non potest iure magi-
stratus p̄aejudicare, si scilicet crimen sit perniciosum
Reipubl. & mērē p̄æteritum; Alioquin non. Quar-
to, si quis notitiam delicti per iniuriam accepit
V.C. literas aperiendo, vel hominem per vim cogendo
ad reuelandum; tunc ne iudici quidem interro-
ganū procedere iuste potest. Cū nō minus ex delicto

T t 4 qui-

quam ex voluntario pacto obligatio iustitia contra-
hatur ad damnum alicui datum non extenderum,
sed potius quatenus fieri potest resarciendo. Quod
sifcias factum Titij de quo interrogatus, à peccato
pœna alienum esse. Sextò si ex testificatione thivel
tuis notabile damnum imperdeat, nisi in crimen
pernicioso.

10 Parentes contra liberos, & liberi contra parentes
in testimonium non vocantur exceptis crimibus
atrocibus, veneficij, hæresis, nec frater contra fratrem.

Denique personæ exemptæ aut priuilegiatae non
coguntur esse testes V.C. Clerici coram iudice seculari,
volentes tamen admittuntur. In defecta tamen
aliorum debent, sed coram Ecclesiastico iudice, vel
eo consentiente coram seculari.

C A P. V.

De Reo.

- 1 **R**eus alius est ciuilis debiti, & alius Reus crimi-
nis, vel saltem, ut talis in iudicium vocatur.
- 2 Reus à competente Iudice legitimè interrogatus
in iudicio veritatem edicere tenetur, ratio: Quia
iusti superioris præcepto obligat, & alioquin pro-
runque iudicia eluderentur cum magno Remulo
detrimento quandoquidem Reus criminalibus
condemnari non potest, nisi vel crimen confes-
sus sit, vel de eo apertissimis documentis comi-
ctus sit.

N.B. Probabilis est sententia: Reum non esse
obligatum confiteri crimen quod morti dignum
est, si intelligat, illud plene probari non posse
ideo-